

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 26. Status Missionis in Perside sub novo Rege Kulicano seu Schach Nadir.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

„scopo publicæ comprecationes fiant, Sæc. XVIII.
 „& quidem prima die Deus exoretur A. C. 1739.
 „pro conversione peccatorum, altera
 „die pro incolumitate Regiæ Familiæ
 „Gallicæ, & tertia pro obtinenda æ-
 „terna requie dilectissimorum nostrorum,
 „Patris & Matris, pro propria nostra
 „& Reginæ nostræ anima post obitum:
 „triplicem quoque hanc necessitatem
 „Missionarii durante sua Missione po-
 „pulo impense commendent &c.,”

§. XXVI.

*Status Missionis in Perside sub novo
 Rege Kulicano seu Schach
 Nadir.*

Jam a primis Regni Persici auspiciis
 Religio Catholica præsertim sub Sa-
 pore I. Valeriano, Sapore II. Warano,
 Pheroze, Cosroe I. & II. usque ad He-
 racium Augustum inter cruentas vexa-
 tiones mirifice adoleverat, quæ tamen
 Regno pluribus revolutionibus obnoxio
 varias, plerumque infestas subierat vi-
 cissitudines, donec tandem serenior
 aura Catholicis afflare videbatur sub
 Abba I. Persarum Rege, qui Anno 1603.
 Carmelitas Discalceatos a Clemente VIII
 Missionarios in Persidem decretos per-
 humaniter excepit, eisque Evangelium
 Apostolica libertate prædicandi facul-
 tatem

Sæc. XVIII. tatem indulfit: Insuper novellæ hujus
 A. C. 1739 vineæ culturam plurimum promovit
 celeberrimus ejusdem Ordinis Vir Ber-
 nardus a S. Theresia antea dictus Joannes
 du Val, cujus meritis Episcopatus
 Babylonensis suam debet originem,
 ejus enim hortatu Nobilis Matrona Do-
 gué Bagnols Ricovarti Vidua, ut Chris-
 tianorum salutem per vigilantissimi Pa-
 storis curam optime consultum foret,
 ad fundandum novum Babylonæ Epi-
 scopatum sexaginta sex librarum milia
 Romam misit, voluitque, ut collocatis
 his pecuniis ad montes, ut vocant,
 pietatis Bernardus primus esset Baby-
 lonis Episcopus, ejus vero Successores
 postea a S. Congregatione de Propa-
 ganda fide nominarentur: Juvat præ-
 clari hujus Viri gesta succincte, alieno
 tamen calamo, describere: „Bernardus
 „a S. Theresia dictus in sæculo Joannes
 „du Val, natus est 22. Aprilis 1597. in
 „urbe Clameciaco Agri Nivernensis.
 „Patrum habuit Joannem Baptistam
 „du Val Antiffiodorem, Parisiis pro-
 „fessorem & interpretem linguarum
 „Orientalium, veterum numismatum
 „studiosum, variisque operibus notum,
 „qui Anno 1623. rationum domus so-
 „roris Regiæ inspector generalis audie-
 „bat. Avunculum quoque Bernardus
 „habuit Antonium le Clerc de la Forest
 „nobis

*Suppl. Na-
 tal. Alex.
 Dissert. II.
 pag. 142.*

„nobilem Antiffiodorensem, qui Sena- Sæc. XVIII.
 „toris Parisiensis recusato munere, fa- A. C. 1739.
 „tis habuit esse magister libellorum sup-
 „plicum Reginae Margaretae, cui mo-
 „rienti adstitit, tanta cum pietatis, tum
 „eruditionis fama celebris, ut plures
 „illius vitæ Authores, cujus exemplar
 „habetur in bibliotheca S. Germani Pra-
 „tensis, etiam miraculis clarum exhi-
 „beant. Duorum illorum ductu Ber-
 „nardus magnos in scientiis progressus
 „fecit, maxime tamen in virtute, ad
 „quam hortamentis, & exemplis præ-
 „sertim Avunculi excitatus, exemplo
 „tandem affinis Germani le Prince, qui
 „dimisso Canonicatu Antiffiodorensis
 „Ecclesiae Carmelitarum Excalceato-
 „rum amplexus erat institutum, idem
 „vitæ genus ambivit, cum habitu Ber-
 „nardi a S. Theresia sortitus nomen.
 „Novitorum magistro feliciter usus
 „Alexandro a S. Francisco Carmelita
 „Discalceato, Nobili Romano, Papæ
 „Leonis XI. nepote, & fratre Cardina-
 „lis Ubaldini tum in Francia Nuncii,
 „piis ejusdem curis ac sollicitudini tam
 „prosperè respondit, ut vota die 15.
 „Martii Anno 1615. emisit in Con-
 „ventu Parisiensi non ita pridem e-
 „recto. Eximius subinde verbi Dei
 „præco effectus, modo, quo supra,
 „nominatus fuit Episcopus. Romæ
 Hist. Eccles. Tom, LXXVI. H h „fa-

Sæc. XVIII. „sacram unctionem accepit a Cardinali
 A. C. 1739 „Palloto, obtinuitque a summo Pon-
 „tifici titulum Vicarii Apostolici Ispa-
 „hami regis Persarum Sedis, a quo in
 „super Ecclesie Cthesiphontane Vici-
 „tator Apostolicus constitutus fuit. U-
 „Perfidem attigit Anno 1640. 9. Maii
 „quia familiaritate conjunctus erat cum
 „Claudio Bernard, dicto paupere Sa-
 „cerdote, sepulto in Ecclesia Hospi-
 „tis Domus Charitatis apud Parisios.
 „ad eum scripsit Epistolam, quæ mo-
 „tuum reperit. Subscriptio ejus est
 „Fr. Bernard, hoc est Frere Bernard, non
 „vero Francois Bernard, ut in vita ejus-
 „dem pauperis Sacerdotis anno 1708
 „authore P. Lempour Societatis Jesu
 „presbytero legere est. Ispahamum
 „appulit Bernardus 7. Julii 1640. ubi
 „diversatus apud Carmelitas, qui jam
 „ab Anno 1605. inchoaverant Missionem
 „die festo assumptionis B. Mariæ be-
 „nigne auditus a Persarum Rege stu-
 „timque hac in urbe Christianis demo-
 „strantibus instituendis operam dedit.
 „singulis Dominicis rem divinam per-
 „agebat, concionabaturque, & posthac
 „elemosynam erogabat quadringen-
 „tis & amplius pauperibus Christianis.
 „Ut autem facilius rem sibi propositam
 „exsequeretur, qua linguas addiscendi
 „facilitate pollebat, brevi Persicam ita
 „sibi

„sibi familiarem fecit, ut ejusdem scri-
 „pserit Dictionarium, quod propria ejus
 „manu scriptum fuisse testatur Annalista
 „Ludovicus a S. Theresia pag 342. Tum
 „igitur cum Persis sermonem habuit,
 „quibus utpote scientiarum avidis Chri-
 „stianæ Religionis Mysteria instillabat,
 „caute rejectis, quæ profitebantur ca-
 „pitibus. Sic multos idololatrias con-
 „vertit, in quibus unum Regi gratio-
 „sum tum ob genus illustre, tum ob
 „animi dotes sacro fonte abluir 18.
 „Aprilis 1641. nominavitque Paulum
 „Armandum; Paulum scilicet, quia
 „præsertim S. Pauli Epistolis conversio-
 „nem debebat; Armandum vero, quia
 „Cardinalis Richelius Bernardo profi-
 „ciscenti significaverat, velle se Missionis
 „hujus protectorem haberi. Tanta de-
 „nique Bernardus apud Persas autho-
 „ritate valuit, ut qui pueros, ægros, &
 „moribundos habebant, eos precibus
 „ejus commendarent, imo si sanitatis
 „spes non esset, ejus omnimodæ com-
 „mitterent potestati, unde fiebat, ut
 „clam eos baptizaret, & si convalesce-
 „rent, Mercatoribus Christianis trade-
 „ret instituendos. Quin etiam conti-
 „git, ut quum parentes id ab ipsomet
 „audiissent, Baptismi formam addiscere
 „voluerint, quo suos animam agentes
 „pueros noctu baptizarent, & ex illis

Sæc. XVIII.
 A. C. 1739.

Hh 2

„plu-

Sæc. XVIII. „plures hoc Sacramentum sibi conferri
A. C. 1739. „efflagitaverint. Plurimos etiam Schis-
 „maticos Christianos, quos vocant Ar-
 „menios, Jacobitas, & Nestorianos
 „Catholicæ veritati restituit eo facilius
 „quod iis sacramenta conferret gratis,
 „& maxime sacramentum Pœnitentiæ,
 „cum ab eorum Sacerdotibus nonnulli
 „multo pretio pro peccatorum numero,
 „& qualitate conferretur. Verum cum
 „aliquando Christianum, quo usus fue-
 „rat interprete, propter vitam dissolu-
 „tam cubiculo inclusisset, ne corrumpere-
 „ret alios exemplo, hic obtinendæ
 „libertatis gratia profitens se Mahome-
 „tanum, submonuit *Muphti*, ut eum
 „liberaret e domo *du Calife*, sic appel-
 „labant Episcopum Bernardum, alio-
 „quin ipsum in die iudicii accusaret.
 „Illum itaque *Muphti* eduxit, missis
 „Satellitibus armatis, qui comprehen-
 „sum simul Episcopum sistendum pro
 „tribunali *Muphti*, injuriis affectum,
 „tribus sauciarunt ictibus acinacis, quo-
 „rum ei stigmata, quoad vixit super-
 „fuere; quem & plane interemissent,
 „nisi ex eorum manibus ereptum, re-
 „gius Minister in suam domum dedu-
 „xisset. Ne sic tamen avocatus est a
 „proposito Bernardus; cæpit enim de
 „Missionibus Regionis perquirere, quas
 „cum ingentes reperisset, sed operarios
 „de

„deficere, in Franciam rediit, ut de Sæc. XVIII.
 „omnibus cum Cardinali Richelio col- A. C. 1739.
 „loquium haberet, & Seminarium ex-
 „trueret, in quo plures adolescentes
 „bonis moribus & ingenio præditi e-
 „docerentur linguas & scientias, mit-
 „tendi postea in Persidem ad inibi fi-
 „dem Catholicam disseminandam. De-
 „functum reperit Cardinalem Bernar-
 „dus; quamobrem solus operam navare
 „construendo Seminario compulsus,
 „Anno 1643. ædes atque aream in vico
 „Pontonis suburbii S. Germani compa-
 „ravit, quibus contigua platea *Baby-*
 „lonis ab eodem Episcopo sortita est
 „nomen. Biennio post illum ob infir-
 „mitates ab assidua in sua Diæcesi præ-
 „sentia liberum fecit summus Pontifex,
 „indulsi que coadjutorem Placidum Lu-
 „dovicum du Chemin Monachum Be-
 „nedictinum, quem Episcopum Neo-
 „cæsareæ nominavit. Cum autem
 „Anno 1647. Rex in suam potestatem
 „Catalaniam redeisset, illuc missus
 „Bernardus cum titulo omnium Regis
 „Consiliorum Assessoris, ad obeunda
 „Episcopalia munia pro indigenis, qui
 „recesserant, Episcopis, quam fidelis-
 „sime adimplevit provinciam cum
 „ad animarum salutem, tum ad regiam
 „stabiliendam authoritatem. Parisios
 „redux in unam se recepit Seminarii

Sæc. XVIII. „domum, ubi solitarie admodum vixit
 A. C. 1739. „nec minus parce, quo res Seminariorum
 „melius promoveret, huic tam bene
 „affectus, ut ingravescente ætate Anno
 „no 1663. quæ comparaverat in vicinis
 „Pontonis Congregationi Missionum
 „exterarum dederit, sub pensione tercentis
 „mille librarum ad vitam, & post
 „mortem mille librarum pro denotanda
 „natis in ea pactione, quæ Regi pro-
 „bata, in commentarios Senatus Pa-
 „risiensis hoc anno die 7. Septembris
 „relata est. Suasit autem & huic Con-
 „gregationi Bernardus, ut cum Episcopi
 „scopis Babylonis perpetuam iniret so-
 „cietatem. Denique obiit Lutetiæ se-
 „ptuagenario duobus annis major Anno
 „no 1669. 10. Aprilis, postridie sepul-
 „tus apud Carmelitas Excalceatos.
 „Cor tamen delatum est ad Seminarium
 „Missionum exterarum, ubi in Episcopi
 „graphie *Cor Apostolicum* vocatur.

Percelebris hujus Episcopi Babyloniensis Successores erant idem Placidus Ludovicus du Chemin, Franciscus Piquet, de Saint - Olon Theatinus, Dominicus Galiseon, ac denique Dominicus Marthe Varlet, qui quidem sacratus fuerat Babylonis Episcopus, & in Perside Vicarius Apostolicus, paulopost tamen, uti supra meminimus, a Papa Diæcesim adire prohibitus, Ultrajectum se recepit in

in cuius ergo locum electus fuerat P. Sæc. XVIII.
 Emanuel a S Alberto dictus antea Bal- A. C. 1739.
 liet Carmelita Excalceatus, qui Anno
 1743. die vigesima sexta Novembris
 annos natus quadraginta & unum in
 Episcopum sacratus, Bagdati & in
 Perside summo labore ac vigilantia Vi-
 neam Domini per triginta annos exco-
 luit, ac demum Anno 1773. Babylo-
 niæ beato fine quievit.

Postquam vero Kulicanus supremus
 Persicæ militiæ Præfectus, capto Ispa-
 hano & Babylone pluribusque aliis Ur-
 bibus totam Persiam recuperabat, re-
 lictoque Tamæ Regi nonnisi inani ti-
 tulo, Regnum summa ac independente
 cum potestate moderabatur, assumpto
Scach Nadi nomine, tunc Religioni Ca-
 tholicæ majus accessit incrementum;
 quippe illam Is ejusque Sæcutores am-
 pliori quam ceteri Persiæ Reges favore
 prosecutus, publico edicto Christianis
 fidei libertatem concessit, & anno priori
 Legatum Romam decrevit, qui a suo
 Rege datas literas summo Pontifici por-
 rexit, fidemque fecit, Viris Apostolicis
 a Papa missis ac mittendis plenam fore
 Religionis libertatem, eisque semper
 Regium patrociniū potenter impen-
 sum iri: Accepto demum responso, quo
 Pontifex gratum suum animum, inde-
 que conceptam lætitiā summa hono-

Sec. XVIII.
A. C. 1739

rum, paternique affectus testificatione profitebatur, Legatus ad Franciæ Regis Aulam contendit: Kulicanus vero promissi sui tenax, quantum averfionis erga Perficam & Armenam sectam ostenderat, tantum favoris Religioni Catholicæ impendit; illam quippe contra Schismaticos Armenos, quos Missionariis Catholicis per Regnum dispersis summe infensos esse noverat, strenue ac fortiter protexit, cumque hi sectarum Catholicorum numerum per Missionarios indies augeri ægris oculis aspicerent, ac propterea in Ispahanensis Metropolis suburbio congregati novas identidem calumnias in Catholicos excogitarent, ingentemque pecuniarum vim in speratam Catholicorum perniciem Regi offerrent, Hic aurum omne generoso animo respuit, & fallaces Armenorum machinas egregie elusit. Pari benevolentia Catholicos quoque, eorumque Episcopum Ispahami, ubi regium suum Palatium sedemque fixerat, prosecutus est, hacque fidei libertate fideles sub ipso quoque Rege Schach Adil ejus Successore fruebantur usque ad annum Domini 1758. quo P. Cornelius a S. Josepho Carmelita Excalceatus patria Mediolanensis die secunda Octobris in Ispahanensem Episcopum inauguratus est.

§. XXVII.